

พระราชบัญญัติหางน้ำนม

พุทธศักราช ๒๔๗๐

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่แพทย์ผู้ทรงวิชาความรู้และความสามารถได้ลงความเห็นแล้วว่า หางน้ำนมเมื่อใช้เลียงทารกก็ทำให้เกิดความมีอาหารไม่พอเลี้ยงร่างกายและโรคร้ายแรงต่าง ๆ และในเวลาี้ปรากฏว่ามีผู้ใช้หางน้ำนม เลียงทารกแพร่หลายในพระราชอาณาจักร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยบหมมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ
หางานนม พุทธศักราช ๒๔๗๐

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
คำว่า “หางานนม” หมายความว่า นานหรือแป้งนาน
อย่างใด ๆ ที่ได้แยกมันซึ่งตามธรรมชาติมีอยู่นอกเสียส่วน
ใดส่วนหนึ่ง หรือมีส่วนมันน้อยกว่ามาตราซึ่งกรมสาธารณสุข
สุกกำหนดไว้

คำว่า “ขาย” ให้รวมทั้งการรับไว้ขาย ยืนขาย นำออก
ขาย หรือประกาศขาย ยังให้ขายหรือยอมให้ขาย ส่งไป
หรือมีไว้เพื่อขาย

ในความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้ การแลกเปลี่ยนก็
ให้ถือว่าเป็นการขายด้วย

คำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่งเสนาบดี
กระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็น
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ และให้รวมทั้งพนักงานสุลกากรในเวลา
กระทำการตามหน้าที่ด้วย

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ทำหรือนำเข้ามาหรือขายทางน่านมใน
ประเทศสยาม

มาตรา ๕ หางน่านมตามความในบทวิเคราะห์ที่สัพพัตมาตรา ๓
(เช่น ส่วนร้อยละหนึ่งเนยหรือข้อเทคนิคอื่นๆ) นั้น ให้
กรมสาธารณสุขกำหนดมาตรการไว้เป็นคราว ๆ แล ให้แจ้งให้ผู้
ขายหรือผู้นำของเข้าซึ่งมีประโยชน์ได้เสียทราบ โดยไม่คิดเงิน
ในเมื่อผู้นั้น ๆ ขอรทราบ

มาตรา ๖ ระยะเวลาพร้อการเกิดลักษณะและพารออาทิตย์ตก
ให้พนักงานซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ขึ้นตั้งขึ้นนี้ เมื่ออำนาจเข้า
ไปค้นสถานที่ของผู้ขายหรือผู้นำอาหารเข้ามาหรือ ผู้ใดซึ่งมีเหตุ
ควรสงสัยว่าเป็นผู้กั้นและมีไว้ซึ่งกั้นนั้น มิให้ให้มีอำนาจ
ตรวจสินค้าทั้งหลาย ซึ่งวางเปิดเผยไว้ หรือเก็บไว้ใน สถานที่
นั้น ๆ เพื่อทราบว่าผู้ขายผู้นำของเข้า หรือบุคคลนั้น ๆ มี
ทางน่านมไว้ โดยละเมิดพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ บัญชีและ
สินค้าคงร้านนั้น ๆ ทำหน้าที่เจ้าของต้องนำออกให้ตรวจในเมื่อ
พนักงานเรียกตรวจ

มาตรา ๗ ระวังตรวจตรา นั้น ถ้าพนักงานแผนปะทางน่าน
นมก็ให้ยึดไว้ แล้วนำตัวอย่างส่งยังสถานแยกธาตุของรัฐบาล

ถ้าผู้ขอสงวนตำแหน่งอยู่ในครอบครัวของผู้ชาย ผู้นำ
ของเข้า หรือบุคคลซึ่งถูกสงสัยว่าจะเป็นผู้ทำหรือมีหางานนม
ไซร์ พนักงานจะเอาบ้านนั้นมาโดยปริมาณพอควร เพื่อ
เป็นตัวอย่างสำหรับแยกขาดเป็นส่วนราชการก็ได้ ถ้าเช่นนั้น
สินค้าครั้งวันที่เหนือออกนั้น ให้พนักงานประทับตราไว้ และ
ห้ามมิให้ขายเคลื่อนย้ายจนกว่าผู้กระจะได้รับแจ้งความว่าให้
จำหน่ายได้ เรื่องที่ว่าพนักงานจะยึดเอาตามความใน
วรรคต้น

มาตรา ๘ ถ้าผู้ขอเปิดแจ้งว่าบ้านนั้นยึดไว้ตามความใน
มาตราก่อนนี้ ให้พนักงานตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติ
นี้ยึดหรือพนักงานเห็นจำเป็นต้องแยกขาดก็ได้ ให้มีหนังสือ
แจ้งไปยังศาลแยกขาดเอารัฐบาลให้ แยกแยกขาดแยกขาด
นายกรณ

เมื่อแยกขาดแล้วถ้าพนักงานเห็นว่าบ้านนั้นมีใช้หางานนมตาม
ความหมายของพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานคืนบ้าน
ที่ยึดไว้หรือออกคำสั่งผู้กระจะว่า ให้จำหน่ายบ้านนั้นได้
ในกรณีที่พนักงานยึดบ้านนั้นไว้ก็ดี เอาบ้านนั้นมาเป็นตัวอย่าง

สำหรับแยกธาตุก็ดี ถ้ากระทำโดยสุจริตท่านว่าผู้ครองไม่มี
สิทธิจะได้รับค่าเสียหายหรือรับใช้ราคา

มาตรา ๘ ในเวลาที่น่าสินค้าเข้ามาในประเทศนั้น ถ้า
พนักงานศุลกากรตรวจพบหางน่านมกิด หรือพบน่านมซึ่งสงสัย
ว่าเป็นหางน่านมตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ให้
พนักงานศุลกากรปฏิบัติกรโดยวิธีเดียวกับที่กล่าวมาในมาตรา
ทั้งสองข้างต้น

มาตรา ๑๐ สถานแยกธาตุของรัฐบาลเป็นพนักงานแยกธาตุ
เป็นส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่แยกธาตุ
ตัวอย่างน่านมซึ่งเจ้าหน้าที่ส่งให้ แล้วทำรายงานการแยกธาตุ
ส่งให้เจ้าหน้าที่รายละเอียดสองฉบับ ฉบับหนึ่งให้เจ้าหน้าที่ส่งให้
แก่เจ้าของ

มาตรา ๑๑ เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับให้รับน่านม
กิด หรือเมื่อกำหนดอายุความอาชญาได้ล่วงพ้นไปแล้วก็ดี
ให้เจ้าหน้าที่ทำลายเสีย

มาตรา ๑๒ หางน่านมที่บรรทุกลงเรือและอยู่ในระหว่างทาง
หรือที่ใดทำสัญญาซื้อไว้ก่อนที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ ท่าน
ให้นำเข้ามาในประเทศสยามและส่งมอบแก่ผู้นำเข้ามาได้ แต่

ว่าหางนํ้ามนั้น ๆ ต้องเข้ามาถึงไม้ช้ากว่าหกเดือนนับแต่วันประกาศ และผู้นำเข้ามาแสดงให้เป็นที่พอใจของเจ้าหน้าที่ได้ว่า คำสั่งนั้นได้ส่งไปก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ท่านอนุญาตให้ขายหางนํ้ามนั้นได้ในประเทศหรือกลับ ส่งออกไปโดยไม้ต้องมีเงื่อนไขอย่างใดได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ผู้ทำ ผู้ขาย หรือผู้ส่งของเข้ามาคนใดจะถือเอาประโยชน์แห่งบทบัญญัติเฉพาะกาลตั้ง กล่าวไว้ในมาตราทั้งสองข้างต้นไซ้ ท่านว่า ต้องเสนอบัญชีต่อกระทรวงมหาดไทยภายในสองเดือนนับแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ แสดงปริมาณแห่งหางนํ้ามนั้นซึ่งมีอยู่หรือส่งไปแล้วจนครบถ้วน และทั้งรายละเอียดแห่งยี่ห้อและขนาดแห่งภาชนะซึ่งบรรจุหางนํ้ามนั้นด้วย

มาตรา ๑๕ ผู้ใดทำหรือส่งเข้ามาหรือขายหางนํ้ามนั้นฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๖ การฟ้องคดีอาชญาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นหน้าที่ของกรมอัยการเท่านั้น ถ้าพนักงานตุลาการสงสัย

ว่าจะเกิดการกระทำผิดขึ้นก็ดี หรือพบประการกระทำผิดแล้ว
ก็ดี ให้รายงานไปยังกรมอัยการ

มาตรา ๑๗ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย กระทรวง
พระคลังมหาสมบัติ กับ กระทรวงพาณิชย์ และคมนาคม เป็นผู้
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ตามทางการที่เกี่ยวข้อง
แก่กระทรวงนั้น ๆ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี
ได้ กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๐ เป็น
ปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน